

המשמעות הרוחנית והמעשית של "לשחרר ולאפשר את אלוהים" (Let go, let God)

שלום וברכות אלוהיות לכולכם כאן, ידידי היקרים. בשמחה ובאהבה אני פותח שוב עונה חדשה של עבודה, כדי לתת לכם את כל העזרה וההדרכה להם תזדקקו. הצמיחה שלכם תימשך במידה שבאמת תהיו מעוניינים בה. היא כבר הניבה פרי נפלא ותמשיך לעשות זאת. כל אחד מכם יוכל למצוא בדברים שיש לי הזכות לומר הערב את הדבר לו הוא זקוק ביותר כעת. אם תנסו להקשיב באמצעות האוזן הפנימית שלכם, לראות באמצעות העין הפנימית, להרגיש באמצעות פנים הווייתכם, ולהניח לשכל מטיל הספק לנוח, תמצאו בדיוק את הדבר שלו אתם הכי זקוקים לצורך ההתפתחות שלכם.

לעתים קרובות אמרתי את המילים "לשחרר ולאפשר את אלוהים", וכשאתם עושים מדיטציה גם אתם משתמשים לעתים במילים אלו. בואו ונבחן את המשמעות האמיתית של "לשחרר ולאפשר את אלוהים", כיוון שיש באמירה זו הרבה יותר ממה שנראה במבט ראשון, ידידי.

"לשחרר" משמעו בברור להרפות מהאגו המוגבל עם הרצון-העצמי שלו, הבנתו צרת האופקים ודעותיו הקדומות. משמעו לוותר על פחדים, חוסר אמון, מושגים מוטעים וחשד. אך משמעו גם להרפות מהעמדה העיקשת שאומרת, למעשה, "אוכל להיות מאושר רק אם אדם זה זה יעשה כך וכך, או אם החיים יגיבו בדיוק כפי שאני דורש". דבר זה מופיע לעתים קרובות כאי רצון לוותר על משהו יקר שהנו, כשלעצמו, לגיטימי ושאתם באמת צריכים שיהיה לכם. האם ההשתחררות מהרצון העצמי של האגו הפעוט משמעה שתצטרכו להשלים עם אומללות וחוסר הגשמה? האם החתירה להגשמה שנופלת תחת הקטגוריה של "שחרור" היא מוטעית? שאלות אלו הן חשובות ואנו נדון בהן כעת.

"לאפשר את אלוהים" מתוך מרכז הווייתכם, מלבכם, מן העצמי הפנימי שלכם היכן שאלוהים מדבר אם ברצונכם להקשיב – זוהי באמת המטרה הסופית. לפני שמצב נעלה, מבורך ובטוח זה יוכל להתקיים, מוכרחים תמיד להסיר מכשולים ובלבול דואלי.

בדרך כלל, קל הרבה יותר להבין מושג פילוסופי או הנחה רוחנית במונחים כלליים מאשר ביישומים היומיומיים שלהם. תגובותיכם השגרתיות נדמות לעתים קרובות כשוליות מדי וכחסרות משמעות מכדי לקשור אותן עם הנושאים החשובים יותר של החיים. ועם זאת, מציאת הקשרים בתחום לא משמעותי כביכול זה היא בדיוק זו שתאפשר לכם למצוא את המפתח לבלבול ולקונפליקטים שלכם, שאינם מאפשרים לכם ליישם את האמיתות הרוחניות הגדולות בחיי היומיום שלכם.

בואו ונעסוק בבלבול שהזכרתי. האמיתות הגדולות, כמו כל הדברים, עלולות להיות מעוותות ולקבל ביטוי מוטעה. כך, אנשים רבים מודעים לאמת שלפיה היקום הוא מיטיב ומעניק, ושהם אינם נדרשים על ידי החוק האלוהי לסבול, אך במצבם הנוכחי הם מנסים להגיע להגשמה אליה הם נכספים כל כך בעזרת הרצון-העצמי שלהם. לומר לאנשים אלה שעליהם להשתחרר מהזרם המאלץ (forcing current) שלהם נדמה כאילו אמרנו להם לקבל בהכנעה ריקנות, סבל, כאב וכמיהה בלתי ממומשת. כדי להימנע מכך הם נצמדים (hold on) באופן הדוק ולחוק, שחוסם את הזרימה השופעת של היקום שהנה אור, אמת, אהבה, שפע וכל הגשמה שניתן להעלות על הדעת. השפיעה האלוהית יכולה לזרום במקצב ההרמוני שלה עצמה רק כשהיא משוחררת. מבחינה אנרגטית, אסור שיהיו כל קשרים הדוקים. רצון עצמי, חרדה, התעקשות, זרמים מאלצים וחוסר אמון יוצרים אקלים אנרגטי שמונע את הזרימה האלוהית. מצב התודעה שמייצר עמדות לחוצות, חסרות אמון ועיקשות אלו הנו מנוגד לתודעה אלוהית. חוסר איזון של אמון נמצא כאן בפעולה. האגו הפעוט והמוגבל זוכה לאמון, בעוד שהעצמי האלוהי הרחב יותר נשלל. דבר זה אין משמעו שהאגו צריך להיות מוכחש. אבל הוא צריך להרחיב את היצירתיות והחוכמה שלו, בדיוק באמצעות מתן אפשרות לזרימה האלוהית להתקיים.

כפי שאתם יודעים, כל העמדות יוצרות מערכות אנרגיה. ההיצמדות ההדוקה יוצרת מערכת אנרגיה סגורה. ניתן להבחין בכך בקלות ברמה החיצונית. בכל מקום שבו קיימות עריצות ושתלטנות, בגלל שהרצון של מספר אנשים שמונעים ע"י כוח כופה את עצמו על אחרים –

נובע מתוך פחד ויוצר פחד נוסף – נרמס הניצוץ היצירתי. מערכת סגורה יוצרת תמיד התנגדות, גם אם זמנית יש אנשים שנכנעים באופן חיצוני לכוח מתוך הפחדים והחולשות שלהם עצמם. אך מוכרח יהיה להגיע הזמן, שבו אחרון האנשים המפחדים יזדקף ויסיר מעליו את הכבלים. ההיסטוריה תמיד אָשרה זאת. בחשיבה האנושית המבולבלת, תנועה בריאה זו מוחלפת לעתים קרובות במרדנות כללית שמתלווה לרצון ילדותי להתנגד לסמכות אמיתית, לאמת, להזדרכה ולצורך במשמעת עצמית ובאחריות אישית.

באופן פנימי, בכל אופן, אנשים אכן מתמרדים כנגד חוסר הוודאות הרגעית שבפטיעה לתוך מה שנדמה כואקום, שנוצר אחרי שויתרו על הרצון-העצמי הלוחץ שלהם והתחילו לשחרר. במקום לתת אמון בתהליך השחרור, אנשים נותנים אמון באלים המזויפים שלהם עצמם.

במערכות יחסים, קל לזהות שהלחץ הפנימי של הזרם המאלץ הסמוי, שאומר "את/ה מוכרח/ה לאהוב אותי", יוצר בדיוק את ההפך מהתגובה הרצויה. כאינדיבידואלים, אתם עשויים להרגיש שאי אפשר לוותר על דרישה זו, בגלל שאינכם יכולים לשאת מצב שבו אינכם אהובים. האם אינכם זכאים לאהבה? האין הגשמה חיונית זו מובטחת לכם על ידי היקום? כיצד תוכלו לוותר על הדרישה ולהסתפק בריקנות הנוגה שממנה אתם חוששים כשאתם מוותרים על דרישה זו לאהבה? ועם זאת, ברור שעצם העמדה של "את/ה מוכרח/ה" מעוררת אצל הזולת כל דבר אחר פרט לאהבה. אהבה אינה יכולה לפרוח במערכת אנרגיה סגורה שנובעת מתוך חוסר אמון, אי-אהבה, כוח ועיוות של אמת. אלו לא יכולים להוליד אהבה.

אתם שעושים את העבודה הפנימית של התייב, פוגשים כל הזמן בתוככם התכווצות, פחד והיצמדות אלו. אתם עשויים לקרוא לכך התנגדות, או לתת לזה שמות אחרים. באופן בסיסי, ההתנגדות אינה מופנית כנגד אדם כלשהו, עוזר, מטפל או לימוד, ואפילו לא כנגד שררה ממשית כלשהי. זאת כיוון שאינכם צריכים להתנגד בחזקה לשררה ממשית. ההיצמדות המתוחה, אי השחרור, מצביעים תמיד על המאבק הפנימי, הרוחני במה לתת אמון: באגו הפעוט או באלוהים שבפנים. על מנת לתת אמון באחרון, יש לעבור דרך מצבי ביניים של התודעה, שהשכל החושב יצר ושמהם הוא שואף להימנע. לעתים קרובות מאד העצמי שואף להימנע ממה שהוא עצמו יצר, בין אם זה כאב, בלבול, ריקנות או פחד. לא משנה מהו מצב הביניים, עליכם לחבוק אותו כך שניתן יהיה לחקור ולהבין אותו, וכך לפתור אותו.

יש הבדל עצום בין אמונה שמצב זמני זה הוא המציאות הסופית שאותה יש להרחיק, לבין ידיעה שזהו מצב זמני. כל עוד אתם מאמינים שמצב זה הוא סופי, העצמי יילחם כנגד שחרור שלו, או שייפול להשלמה עם חוסר אונים ואומללות.

זוהי הסיבה לכך שההתנגדות לשחרור היא כל כך חזקה. אתם מעדיפים את הסטאטוס-קוו שבו אתם נמנעים מליפול לאותם מצבי תודעה אחרים פרי יצירתכם, דרכם עליכם לעבור לפני שתוכלו לשחרר ולהתחיל ליצור ולהרחיב את חייכם. אתם מעדיפים את הסטאטוס קוו, למרות שהמצב של לשחרר ולאפשר את אלוהים מרגיש נפלא, עשיר, מואר, עליז ובטוח. רבים מכם התחילו לחוות זאת לעתים קרובות יותר. בדרך זו, ההתנגדות לשחרור פוחתת בהדרגה. היא לעולם לא תוכל להתבצע בהחלטה אחת ויחידה. זוהי החלטה והתחייבות שיש לחזור עליה פעמים רבות מאד.

לעתים קרובות ניתן לעקוב אחר ההתכווצות שאתם מרגישים, ולמצוא את שורשיה בזרם שאומר, "אני רוצה זאת באופן נואש". אולם, הנואשות היא במידה רבה יותר תוצאה של ההתכווצות שחוסמת את אלוהים מאשר של אי השגת רצונכם. מצב ההתכווצות שנובע מפחד, חוסר האמון ותפיסה של מחסור נדמים כמצדיקים את היצמדותכם. אני חוזר על מה שהזכרתי קודם: הויתור על הרצון העצמי ההזדקק משמעו, קודם כל, שחרור של ההתעקשות על משאלתכם. יש להרפות כרגע מן המשאלה, דבר שהוא שונה לגמרי מויתור לנצח עליה. יש לוותר זמנית על ה"מי, היכן, מה, מתי וכיצד" של הגשמת המשאלה. לאחר שתשחררו, אתם עשויים אפילו לחזור לאותם "מי, היכן, מה, מתי וכיצד", אך משאלות אלו יופיעו אז באקלים רגשי ורוחני שונה. לעתים קרובות, ההתעקשות שלכם שהמשאלה תתמלא באותה הדרך המסוימת שאותה אתם מדמים כעת מגבילה את ההגשמה בפועל. "שחררו חבל" לתהליך היצירתי ואפשרו לו מרווח, ואז תחוו כיצד האושר וההגשמה שיביא יעלו בהרבה על תקוותיכם ותחזיותיכם. מאחר ולעתים קרובות אינכם מסוגלים אפילו לתפוס את העושר של היקום, עליכם ללמוד לרוקן את עצמכם כרגע ולאפשר לתהליך האלוהי להתגלות לכם. זוהי המשמעות של "לאפשר את אלוהים".

לעתים זוהי אמת שעליכם לוותר על השאיפה של הרצון העצמי, שאותה אינכם רוצים לשחרר. אך זוהי רק אמת זמנית. אם בניתם בתוכם זימוי שלילי של חייכם, שבו אתם יכולים רק לסבול, אז עליכם לבדוק זימוי זה ולפרק אותו על מנת לנטרל את הכוח האנרגטי שלו. דבר זה לא יוכל להתרחש במצב של היצמדות ומאבק כנגד אותה אמונה שלילית פנימית עצמה.

אם אתם שולחים זרמים של שתלטנות לעבר אחרים שאתם יש לכם יחסים, אם אתם נלחמים בהיבטים הלא מושלמים והלא בוגרים שלהם, שפוגעים בכם, אין זה אלא מפני שאינכם סומכים שהאל הפנימי שלכם יכול ליצור עבורכם הגשמה, בלי שתצטרכו לכפות את רעיונותיכם על אחרים, בלי קשר לעד כמה נכונים רעיונות אלו עשויים להיות בתיאוריה.

האנושות לכודה בקונפליקט זה: או שאתם נצמדים כנגד (hold on against) הריקנות, הכאב והנטישה שאתם חוששים שיהיו מנת חלקכם אם תשחררו, או שאתם נכנעים למצב עגום זה על מנת שלא להיצמד. קונפליקט אוניברסלי זה הנו מרכיב בסיסי של המצב הדואלי, ששורר בממד התודעה שלכם. לעתים קרובות שמעתם אותי מסביר, שיש מצבי בלבול וקונפליקט אחרים שמהם האנושות צריכה למצוא במאמץ את דרכה החוצה. בדוגמא ספציפית זו הקונפליקט של האנושות הוא בין שימוש בזרם מאלץ לבין קבלה נכנעת של מצב שלילי, תוך הפיכה לחסרי אונים ושמירה על תפיסה שלילית של החיים. קונפליקט זה מתייחס רק לעתים רחוקות לכל תחומי הביטוי של החיים, אך כמעט תמיד הוא מתייחס לכמה מהם.

באופן חיצוני, אתם עשויים לנטות יותר כלפי אחת מעמדות אלו, אך גם השנייה קיימת בכם, מוסתרת אפילו מפני המודעות שלכם עצמכם. בואו נאמר שחיצונית אתם תקיפים, תוקפניים ומתאימים מבחינת המזג שלכם להשתלט על אחרים בין אם באמצעות כוח גלוי ובין אם באמצעות שכנוע מתוחכם או מניפולציה לא הוגנת. במקרה זה, אתם משתמשים בחלק מהמשאבים שלכם כדי לכסות על כניעה, ייאוש וחוסר אמון בחיים, אם כי אתם עושים זאת בתחומים מסוימים בלבד. או שאתם עשויים להיות כלפי חוץ טיפוס אישיות שרוצה מעל הכל להסתדר עם אחרים, שרוצה להיות תלוי בהם ולא לצאת כנגדם. אז מוכרח להתקיים מתחת לכך השאיפה לשלוט. לעתים קרובות שליטה כזו מושגת באמצעות כניעה. "אני אעשה מה שתאמר/י, כך שתהיי/ה קשור/ה אלי ותהיי/ה מוכרח/ה לציית למשאלותיי. תרגישי/י יותר מדי אשם/ה לדחות אותי לאחר שתראי/ה עד כמה אני מציית/ת לך". אני מתאר לעצמי שגיליתם בוודאי עמדות נסתרות כאלו במהלך נתיב ההתמרה שלכם.

יהיו אשר יהיו הגילויים החיצוניים של שני אופנים אלו של תגובה לחיים, הניגוד של הביטוי הגלוי מוכרח גם כן להתקיים בכם. אתם עשויים להפוך מודעים למדי לעמדה הגלויה, אך עלולים עדיין להשלוח את עצמכם כשאתם חושבים שההפך אינו קיים בכם. כל מי שהנו שתלטן כלפי חוץ יתקשה להתמודד עם הייאוש הפנימי. כל מי שהנו שלילי, תלוי, חלש וכנוע כלפי חוץ, יתקשה להתמודד עם הדומיננטיות והמניפולטיביות הסמויות שלו. באופן בלתי נמנע, אלו הם שני צדדים של אותו המטבע.

בתחילת הנתיב של חקירה עצמית, אתם עשויים שלא להיות מודעים אפילו להיבט של האישיות הגלויה שלכם. אך לאט לאט, ככל שתבוננו בעצמכם, תהפכו מודעים תחילה לצד הגלוי ולאחריו גם לסמוי.

כאשר האישיות שלכם מיומנת מאד בדרך שבה בחרה להתמודד עם העולם, יהיה לכם קשה מאד להכיר בהיבט החבוי. אם אתם כוחניים מטבעכם, ויש לכם היבטים של כוח שאותם אתם מעמידים באופן חלקי בשרות הזרם המאלץ, אז אתם עשויים להסתדר לאורך זמן עם פתרון זה למניעת האסון ממנו אתם חוששים בסתר לבכם. אם אתם רכים וגמישים, אך משתמשים בתכונות אלו כדי לעשות מניפולציה לאחרים ולהסתיר את השליטה שאתם שואפים להפעיל, אתם עשויים להתקשות מאד לוותר על המניפולציה ולהתעמת עם השתלטנות. אם נדמה לכם שאתם משיגים את רצונכם באמצעות הדרך שבה בחרתם, שהנה השלטת באישיותכם, יהיה לכם קשה יותר לראות מה אתם מפסידים. רק כשהחיים יראו לכם לבסוף שההצלחה שלכם היא אשליה, ושלמעשה אתם נלחמים במצב של ריקנות שקיים זה מכבר, שהנו תוצאתו של הפתרון שבו בחרתם, רק אז תהיה לכם מוטיבציה מספקת כדי להתמודד עם מאבק זה.

לרגע אתם עשויים להראות כמשיגים, או אפילו להשיג ממש, את רצונכם, אך אינכם משיגים באמת את מה שאליו אתם כמהים. אינכם משיגים את ההגשמה האמיתית שאותה אתם הופכים כל הזמן לבלתי אפשרית באמצעות עצם השימוש בפתרונות מדומים אלו. בואו נניח שאתם שואפים לאהבה ולקרבה לאדם אחר, אך אינכם בטוחים שתממשו משאלה

זו בעזרת רצונו החופשי של האדם השני עצמו. בואו ונניח עוד שאז אתם מנסים לשלוט באמצעות רכושנות, שתלטנות, קנאה, כפייה ודרישות. זכרו שדבר זה יכול להתרחש בדרך הגלויה או הסמויה ושאתם יכולים לשלוט בדיוק באותה המידה באמצעות תלותיות, האשמה וגרימת אשמה לאדם האחר. אם אותו אדם בחלקו אוהב אתכם באמת, אך בחלקו זקוק לכם באופן נירוטי או רוצה לנצל אתכם, הוא או היא ייכנעו לשליטתכם, אך גם ייטרו לכם טינה על כך, יאשימו וישנאו, אף על פי שהם שותפים לסידור. כך, גם כשאתם מצליחים, אין לכך משמעות רבה כיוון שאתם כל הזמן נאבקים כנגד אותן התגובות שעליהן אתם אחראים במשותף. תגובות שליליות אלו אצל האחר רק מחזקות את הדימוי השלילי של החיים בעיניכם. וכך זה נמשך הלאה והלאה.

אך מה יקרה אם יהיו לכם האומץ והיושר להרפות מהמושכות, למרות הפחד שאתם עלולים להפסיד אדם זה? אם תפסידו אותו, מה הפסדתם? אך אם תזכו, תגלו את השמחה העצומה שבגילוי שהאחר אוהב אתכם מרצונו החופשי, בלי הכפייה, המניפולציה והשליטה שלכם. זהו העושר האמיתי שאליה אתם כמהים. וגם אם תפסידו את האדם הזה, האם משמעות הדבר האמיתית היא שאתם מוכרחים להיות לבד לנצח? בוודאי שלא. אך ייתכן שתצטרכו זמנית לשקוע בשיממון שלכם על מנת למוסס את כוחו להוות עבורכם מחסום. באופן זה, תוכלו "לאפשר את אלוהים".

הבריאה האלוהית רוצה שיהיה לכם כל האושר שניתן להעלות על הדעת. אם תוכלו להתייצב מול הספקות שלכם, שהמיטב עשוי באמת להיות שלכם, אז תוכלו לבסס אמון. אך אמון ואמונה אינם יכולים להיבנות על הבסיס הרקוב של חוסר אמון והעדר אמונה. אם כל האנרגיה שבה אתם משתמשים כרגע כדי לכפות על סביבתכם ולכופף אותה לצורכיכם היתה משמשת אתכם לביסוס אמונה אמיתית בשפע של החיים, בעושר שהיה יכול להיות בחייכם, הייתם יוצרים באמת חיים עשירים כאלה. הסתרת חוסר האמונה שלכם, חוסר האמון וההשקפה השלילית שלכם, ואז הסתרת האמצעים שבהם אתם משתמשים כדי להתגבר עליהם, צורכת אנרגיה יצירתית במהותה ויקרת ערך.

אני מציע במיוחד שכולכם תתבוננו הן בביטויים הגלויים והן בביטויים הסמויים של מאבק זה בתוכם, ותראו באילו תחומים של חייכם הם מתקיימים. הביטוי בחוסר האמונה שלכם כשאינכם מאפשרים את אלוהים, כששחרור נדמה לכם כמסמן כניעה לחוסר הגשמה. הרגישו בתנועה הפנימית בתוכם כשאתם מפסיקים לחטוף, ואז דמיינו את עצמכם במצב תודעה בוטח, סבלני וענו, שבו היקום יכול לתת לכם את המיטב שלו.

בין אם אתם חווים את ההיצמדות החיצונית שלכם או את הייאוש החיצוני שלכם, נסו ליצור קשר עם העמדה הנגדית החבויה. שני הפנים צריכים להיות על פני השטח כך שתוכלו להפוך מודעים אליהם לגמרי. רק אז תהיו מסוגלים למצוא את המפתח שאתם לכם כעת. אולם, שמיעה בלבד אודות מפתח זה לא תוכל להספיק לעולם, למרות שהיא בוודאי תעזור לכם למצוא את הכיוון הנכון. נדרשת מידה רבה של עבודה פנימית כדי שתוכלו להשתמש במפתח זה.

תחילה הייתי רוצה להוסיף ולדבר על "לשחרר ולאפשר את אלוהים" במערכות היחסים שלכם עם אחרים. הזכרתי כבר את הקונפליקט הברור בין הרצון להיות נאהב, מכובד ומוערך לבין הלחץ שאתם מפעילים לשם כך. דיברתי גם על ההתלבטות שלכם ביחס לצורך לוותר לכאורה על משאלה זו והבלבול שלכם בנוגע לשאלה האם אתם זכאים לה או לא. חשוב כל כך לחזור ולהצהיר, ששום דרישה מוצדקת שיש לכם ביחס לבריאה לא תוכל להתמלא ע"י היקום כאשר אתם במצב מכווץ, מאלץ, חסר תקווה ושלילי. גם העמדה של "את/ה מוכרח/ה לאהוב אותי" איננה ביטוי לאהבה אמיתית מצדכם. אהבה וחובה מנוגדות זו לזו. אילוץ אינו מאפשר לשני חופש, בעוד שמערכת אנרגיה פתוחה תמיד פועלת מתוך חופש.

העמדה המאפיינת מערכת אנרגיה פתוחה תהיה משהו כגון זה: "הייתי רוצה שתאהב/י אותי. את/ה נראה/ית כמו האדם שאתו/ה הייתי רוצה לחלוק את עצמי ושלווה הייתי רוצה לתת את כולי. אם את/ה האדם הזה, אני יודעת/ת שאת/ה חייב/ת לבוא אלי מתוך חופש, מתוך הרצון שלך עצמך. גם אם האילוץ שלי יכול היה להשפיע עליך, לא הייתי רוצה שזה יקרה בדרך זו. אני סומכת/ת על היקום שיתן לי את מה שמגיע לי. אם אינך רוצה בכך באופן חופשי, אני יכול/ה לשחרר אותך עמוק מבפנים ולחכות באמונה שהאדם שיעריך וירצה באופן חופשי את מה שיש לי לתת יגיע אלי". עמדה זו משקפת מערכת אנרגיה פתוחה והנה תואמת את השפע הזמין. שפע זורם כל הזמן סביבכם, אך מערכת האנרגיה העצורה שלכם מציבה חומה שמבודדת אתכם מן השפע הנוכח תמיד. כמוכן, אותו העיקרון מתייחס לכל

סוגי היחסים האחרים: לרצון בעבודה מסוימת, לרצון בחברים, לרצון באנשים שיקנו את מה שיש לכם למכור, שיקבלו את מה שיש לכם לתת, או שיתנו לכם את מה שאתם מחפשים.

מערכת אנרגיה סגורה עם עמדה של היצמדות הדוקה היא באמת הנשק המזויף והבלתי יעיל שלכם כנגד תפיסה שלילית של היקום שבו אתם חיים – או לפחות כנגד תפיסה של החיים עבורכם. ככל שנשק זה מתגלה כבלתי יעיל, אתם משתמשים בו באופן כוחני יותר: אתם הופכים לחזקים יותר, רכושניים יותר, טובעניים יותר, קנאים ושתלטניים יותר. כך, מערכת האנרגיה מתהדקת יותר ויותר ומשאירה בחוץ את העושר של החיים. האשליה שלכם בדבר הטבע השלילי של החיים מתחזקת, ואתם נלחמים כנגד תפיסה שלילית אשלייתית זו כך שלא תפלו לבור של כניעה וייתור, במקום פשוט לשחרר.

אתם צריכים לחיות במערכת אנרגיה פתוחה בכדי לצאת אל החיים ובנוחות, אפילו בבטחה, לתבוע את העושר שלהם. עליכם להיות עשירים בעצמכם על מנת להיות תואמים אנרגטית לעושר של היקום. במערכת אנרגיה סגורה אתם מאמינים שהנכם קבצנים ולעולם אינכם מכירים בעושר שלכם. הכרת העושר שלכם משמעה, כצעד המהותי הראשון, להיות חזקים מספיק, נדיבים מספיק, ענווים מספיק בכדי לא להפעיל כוח על אחרים, ולא משנה עד כמה אתם מפעילים אותו באופן סמוי. אי שחרור משמעו זרם מאלץ; אילוץ, ולא משנה עד כמה מוסתר, מסתכם בגניבה, בגלל שאתם יודעים שלא הייתם צריכים לאלץ שום דבר אם הוא היה ניתן לכם באמת מרצון. כשאינכם משחררים אתם פוגעים עמוקות ביושרה (integrity) שלכם, דבר שגורם לכם להטיל ספק בעצמכם ובזכותכם להיות מאושרים. ניתן להשוות אי שחרור עם היות קבצן גונב. שחרור ניתן להשוות להכרת העושר המוחלט של האדם ולנכונות לבסס עובדה זו בתודעתכם. שחרור משמעו לפיכך מבט נוקב וכנה באשליות שלכם, בהעמדות הפנים ובחוסר הכנות שלכם.

כפי שאתם יודעים, מחשבות ואנרגיות יוצרות כל הזמן. יש הבדל עצום בין יצירת מערכת סגורה באמצעות מניפולציה על אחרים, על עובדות, על אירועים, על האנרגיות היצירתיות סביבכם, לבין יצירת מערכת אנרגיה פתוחה באמצעות אמון.

המפתח הוא לשחרר לתוך אמון. על מנת לתת אמון, עליכם לבסס תחילה קשרי ביניים מסוימים, שלא ניתן לדלג עליהם. קשרים אלו יוצרים את הגשר למצב של ציפייה חיובית אמיתית ביחס לחיים, שבה אין כל לחץ, כל חרדה וכל ספק. במקום זאת, קיימת האמונה העמוקה שהיקום הוא מיטיב ושאדם יכולים להשיג את הטוב ביותר בכל רמות הקיום. זהו המפתח שבו אנו עוסקים כאן.

מערכת אנרגיה פתוחה, שבה אתם יוצרים באופן חיובי הגשמה והעשרה, דורשת שתגלו את העושר הפנימי שלכם. אתם מוכרחים להפוך עשירים. אם תתחילו מהעוני שלכם, לא תוכלו ליצור לעולם מערכת אנרגיה פתוחה. במקרה הטוב תוכלו ליצור מערכת אנרגיה סגורה שבה, באופן ישיר או עקיף, אתם שולטים, מאלצים, לוחצים, פוקדים, דורשים, עושים מניפולציות – ומרמים!

מערכת האנרגיה הפתוחה שיוצרת עושר שזורם אליכם הן מבפנים והן מבחוץ, מוכרחה לבוא מתוך העושר שלכם עצמכם שיכול להרשות לעצמו להפסיד כרגע. אז תוכלו להרשות לעצמכם לשאת את הכאב הזמני של מציאת מה שבאמת חוסם את ההגשמה של הצורך הלא ממומש, ובסופו של דבר לסלק אותו באמצעות שינוי של עמדה פנימית. זוהי הדרך ליצור עושר מתוך דלות.

רצף של צעדים צריך להתבצע בתהליך זה. צעד מספר אחד: הכירו בקונפליקט שבו דנו זה עתה, שבו אתם נאבקים בין ייאוש לבין דחיפה, היצמדות ושימוש בלחץ מלמעלה. צעד מספר שניים: ראו שקונפליקט זה קיים בגלל שאתם פועלים מתוך ההנחה של עוני דמיוני, משוכנעים שלא תוכלו להשיג את מה שאתם צריכים אם תוותרו על המאבק הדוחף, הנצמד, הלוחץ. אתם מאמינים שנדונתם שלא לחוות לעולם את ההגשמה שאליה אתם כמהים, שבלעדיה אישיותכם לא תוכל לשגשג. צעד מספר שלוש: התחייבו באופן מוחלט לפתור את הסיבות האמיתיות לחוסר ההגשמה שלכם בדרך הרגילה שאתם לומדים בנתיב זה. דבר זה מוכרח להיעשות ברוח של כנות, התמדה, סבלנות וענווה. ענווה משמעה לא להאשים את היקום בעוני שלכם בתחום מסוים של חייכם, אלא במקום זאת חיפוש אחר העיוותים שלכם שיצרו עוני זה.

לרוב בני האדם יש מספר תחומים שבהם הם מרגישים עשירים ומספר תחומים שבהם הם מרגישים מרוששים ולכן נזקקים. כמעט לעולם אין זה חד כיווני. לכן גלו את התחומים שבהם אתם מרגישים עשירים והיכן אתם מרגישים עניים. אולי אתם מרגישים עשירים

בכישורים יצירתיים מסוימים שבהם אתם בוטחים לגמרי וחשים שיש לכם שפע בלתי מוגבל זה בתוככם, שהוא כמו מעיין שלעולם לא מפסיק לנבוע. אך בו בזמן אתם עשויים להרגיש עניים ביחס לאפשרות למצוא אי פעם הדדיות אמיתית. אדם אחר עשוי להרגיש בטוח מאד בתחום זה, אבל להיות בספק רב באשר ליכולתו להגיע אי פעם לשפע ולביטחון ברמה הכספית. כולכם יודעים כבר כיצד לחפש את המושגים המוטעים, ההתכוונות השלילית והעמדות ההרסניות שמוכרחות להימצא בבסיסו של מצב חסום שכזה. אתם צריכים להיות ברורים למדי באשר להיכן אתם מרגישים עשירים והיכן אתם מרגישים עניים. בתחומים שבהם אתם מרגישים עשירים, תהיו תמיד עשירים בגלל שבהם יש לכם בהכרח גם גישה מעניקה וכנה. אבל היכן שאתם מרגישים עניים, תמשיכו להיות עניים עד שתבססו עושר בפנים באמצעות העניקה וכנות.

בפועל, עושר קיים תמיד לכל אחד. אבל אם אינכם יודעים שאתם הבעלים של עושר זה והנכם עיוורים ביחס אליו, תאמינו ותחוו באמת רק את העוני שלכם. ככל שאתם מאמינים שהנכם עניים יותר, כך תהיו מוכרחים להגיב כאילו אין לכם שום דבר לתת. האם לא מצאתם כולכם בנתיב ההתמרה שלכם שאתם שומרים לעצמכם את רגשותיכם, בגלל שביטוי חיצוני שלהם ייצור ריקנות בלתי נסבלת בתוככם, ויקנות שתוכל להתמלא רק על ידי אחרים?

בואו ונראה מה קורה כשאתם מאמינים שהנכם עניים. אמרתי קודם שכל סוג של דחיפה, שלטיטה, אילוף או מניפולציה מהווה רמייה. התרגום של עמדה כזו למילים מדויקות יהיה: "אצטרך להכריח אותך לתת לי את מה שאינך רוצה לתת. אם כוח גלוי אינו מתאים, אשתמש בו בעורמה. אגרום לך להרגיש אשם/ה על כך שאינך נותן/ת לי את מה שאני רוצה ממך. אני אאשים אותך בכך שאת/ה הופך/ת אותי לקורבן. אני אטובב הכל ואאשים אותך שאת/ה עושה את מה שאני עושה לך בסתר. לדוגמא, אני אטען שאת/ה שולט/ת בי בגלל שאת/ה מסרב/ת להיענות למטרתי להכריח אותך להיכנע לי". קל לראות שלעמדה זו אין כל קשר עם אהבה. עמדה כזו היא לא הוגנת, מרמה, מונעת, ופוגעת בחופש של האדם האחר, או לפחות מנסה לעשות זאת.

העמדה האוהבת, החופשייה, המאפיינת מערכת אנרגיה פתוחה, אומרת, "הייתי שמח/ה לזכות באהבתך. אבל, באהבתי אותך, אתן לך את החופש לבוא אלי אם וכאשר כך תבחר/י. אם אינך רוצה לאהוב אותי, אין לי כל זכות לגרום לך להרגיש אשם/ה על ידי כך שאעמיד פנים שזה ממוטט אותי". אלו הן הכנות, ההגינות והיושר שיוצרים עושר. אתם זכאים לרצות להיות נאהבים, או שיהיה לכם כסף, או להגשים את עצמכם, אך אם אתם מנסים להשיג אותם בכל דרך אחרת, האמצעים שבהם אתם משתמשים הופכים לחוסמים, וללא ישירים במובן העמוק ביותר. כיוון שאתם מרגישים עניים, אתם חושבים שאתם מוכרחים לגנוב; כיוון שאתם ממשיכים לגנוב, אתם נותרים עניים, בגלל שרק האדם הכנה יכול להרגיש זכאי לעושר. הצורה האנרגטית של העמדה המאלצת, הנצמדת, היא זו של כלא צר או רצועה קצרה.

גניבה יוצרת אשמה, והאשמה יוצרת ספק ביחס לזכאותכם לקבל בחופשיות. כאן בדיוק אתם יוצרים לעצמכם אקלים של דלות, שבו אתם מוכרחים באמת להטיל ספק ביכולתכם ליצור עושר. אתם גם מפרים את החוק הרוחני, וחשוב ביותר לגלות כיצד.

במשך תהליך החקירה העצמית, תגלו גם את חוסר האמונה שלכם ביקום, שיניב את מה שהוא כבר רוצה לתת לכם. אתם גורמים שיהיה זה בלתי אפשרי ליקום לתת לכם, בגלל מערכת האנרגיה הסגורה שביססתם. אותו הדבר בדיוק מתרחש במערכות יחסים. אפילו במערכת היחסים הטובה ביותר, אם האהבה הכנה ביותר תפגוש בכפייה או באילוף, היא תחסם באופן אוטומטי. דרישתכם לאהבה תעורר תרעומת, אפילו בקרב אלו שנענים לה מתוך המניעים הנירוטיים שלהם עצמם. אינכם יכולים לקבל את האהבה הקיימת או הצומחת, בגלל שצורת האנרגיה החוסמת שלכם אינה מאפשרת זאת. עמדה של חוסר הוגנות וחוסר כנות נוכחת תמיד כשאתם חוטפים ואינכם "משחררים ומאפשרים את אלוהים". לחץ יוצר לחץ נגדי. שחרור מספק את האפשרות לחוות את החוק האלוהי האמיתי, לחוות את מה שיש. כל חשכה או שליליות שעשויות להיות שם באופן זמני חייבות להיראות כפי שהן, כך שמהותן המוחלטת של אור ויופי תוכל לגלות את עצמה. רק כשאתם משחררים, אחרים יכולים להיות חופשיים לאהוב אתכם.

אתם עשויים להיות לכודים באמת במערכת יחסים שבה אהבה איננה מגיעה באופן חופשי. אך זה כך רק בגלל שהעיוותים ותפיסת הדלות שלכם מושכים אליכם מישהו שאינו מסוגל להעניק לכם אהבה. ייתכן שתצטרכו תחילה להרפות ממה שאתם רוצים מאדם מסוים ולקבל את המצב הזמני הנגלה של דלות וריקנות. פסעו דרך מצב זמני זה עד שתוכלו

לגלות, באמצעות הבריאות, החופש והעושר הפנימיים הגוברים שלכם עצמכם, שאהבה ניתנת לכם בחופשיות. ברגע שתטעמו את ההבדל בין מה שאתם משיגים באמצעות לחץ ושליטה, לבין מה שאתם משיגים כשאתם משחררים, לעולם לא תשאפו יותר למצב הראשון. המצב הראשון הוא באמת חסר משמעות. הוא אינו יכול להעשיר אתכם, בגלל שיצרתם אותו מתוך תחושת הדלות שלכם עצמכם – תחושת דלות מזויפת, אך אף על פי כן תחושת דלות.

העושר החיוני לצורך השגת מערכת אנרגיה פתוחה וחיים בתוכה, היכן שאנשים, אהבה, עושר והיקום כולו מגיעים אליכם באופן חופשי, יכול להיווצר על ידיכם רק כשאתם נותנים באותה המידה שבה אתם שואפים לקבל. מילים אלו נאמרו לעתים קרובות על ידי כל הדתות והפילוסופיות בעלות הערך. הן בוודאי אינן חדשות. אך נתינה היא לעתים כה קרובות מסיכה מזויפת, תחבולה שרק מסתירה את הרמייה, ההתמקחות, חוסר היושר, הבוגדנות והשליטות שקיימים בלב. כיוון שלא ניתן לרמות את העולם הפנימי של אינטראקציה אמיתית, אתם מוכרחים לקצור את מה שקיים בכם בהתאם לאמונתכם. זו הסיבה לכך ששחרור משמעו, לעתים כה קרובות, שקיעה תחילה לתוך עולם פנימי שלילי זה שאותו יצרתם והחבאתם הן מן האחרים והן מהמודעות שלכם עצמכם. אך עליכם גם להזכיר לעצמכם שזה איננו העצמי הסופי שלכם שנגזר עליכם לנצח או שמפניו אתם מוכרחים להסתתר. באמצעות הכרה בקיומו של חלק שלילי זה, תוכלו לשנות אותו.

עימות עצמי כנה כולל אומץ וענווה, ולעולם אינו משרה ייאוש, גם אם תחילה אתם בודקים את עולם הדלות שיצרתם בתודעתכם. חוה את הכאב שלו כמנהרה שדרכה אתם עוברים, ברוח של התייצבות מול היצירה שלכם עצמכם. כשאתם מכחישים תהליך זה, ובוחרים במקום זאת להרגיש קורבנות של החיים בגלל הכאב שאתם יצרתם מתוך בורות, חוסר יושר ושליטות, אינכם יכולים אלא להישאר עניים.

מתוך האומץ הזה שבראייה אמיתית של עצמכם, העמדה הבאה של שחרור צומחת באופן בלתי נמנע. עמדה זו אומרת, "אם אחרים רוצים את מה שיש לי להציע, אתן להם זאת בשמחה. אם אינם רוצים בכך, אשחרר אותם. אם זה מכאיב, אקבל את הכאב ואחקור את מקורו בתוכי. אתן אמון בטבע המיטיב המוחלט של החיים שייתן לי את מה שאני צריך/ה, גם אם כרגע עדיין אינני מסוגלת/ת לחוות זאת".

מדיטציה זו, ידידי, חייבת להיות הצעד הסופי ברצף שתיארתי, כך שתוכלו לחלץ את עצמכם מן הדיכוטומיה המייאשת והמכאיבה כל כך, שבה לכודה האנושות כולה. יש שמעורבים בה יותר ויש שפחות, גם אם חלק לכודים בה רק במידה מעטה. אף על פי כן, כל בן אנוש מנסה להשתחרר מדפוס זה. אתם יוצרים עושר ומערכת אנרגיה פתוחה באמצעות הראייה של האופן שבו הדרישות שלכם וההיצמדות ההדוקה מכשילות את ההגשמה שלכם ומהוות פגיעה ביקום. הדרישה אומרת, "אינני מאמין/ה שאוכל להשיג, אלא אם כן אדחף, אלחץ, ארמה, אעשה מניפולציה ואאלץ את הדבר להגיע אלי".

כשתנקטו בצעדים אלה, שחררו תחילה את ההיאחזות ואז הרפו ממה שרכשתם באמצעות עמדה מאלצת זו של רצון-עצמי ולחץ. משמעות הדבר שאתם עשויים שלא לקבל מייד את משאלתכם מן החוץ. אתם צריכים תחילה ליצור את העמדה הפנימית, שבה תוכלו לקבל את אי ההגשמה ברוח טובה ועדיין להרגיש, אולי אפילו בגלל זה, בעושר הפנימי שלכם. היכולת להסתדר בלי מה שאתם רוצים תגביר את ההערכה העצמית והשלמות שלכם. דבר זה יתחיל להעשיר אתכם מבפנים, מתוך המשאבים שלכם עצמכם. אז ההגשמה מבחוץ תהפוך כמעט למשנית – למרות שלעתים קרובות יש צורך אמיתי בהגשמה חיצונית של המשאלה. אולם, הגשמה כזו צריכה להפוך לתוצר לוואי טבעי של המצב הפנימי שלכם. כמו כן, אל לה להיות משהו שאינכם יכולים להסתדר בלעדיו. אם זה המצב, המרכז שלכם מצוי באחרים ולא בתוך עצמכם. ההגשמה החיצונית, חשובה ככל שתהיה, היא פשוט התפתחות טבעית של מצבכם הפנימי. תחילה עליכם לבסס את המצב הפנימי שבו אתם יכולים להרפות ממה שאתם רוצים להשיג, גם אם דבר זה יותיר אתכם בהרגשת ריקנות, כאב ונוזקקות. אולם, אל תאבדו קשר עם מצב תודעה אחר שאליו הייתם יכולים לזרום אם לא הייתם מתנגדים למצבכם הנוכחי. זוהי הדרך לבסס את המצב הפנימי של עושר, שתואם את החוק האוניברסלי בבריאה, אשר תמיד מוכנה להעניק לכם את כל הדברים שלהם אתם באמת זקוקים לאושרכם.

כעת ברצוני לומר מספר מילים אודות אשמה, נושא חשוב במיוחד בהקשר זה, ולהבהיר את ההבדל בין אשמה, בושה וחרטה. לעתים קרובות התייחסתי לאשמה מוצדקת ובלתי מוצדקת. דברתי גם על הטבע ההרסני של אשמה, שממוטט את העצמי ומונע את ראיית

המהות האלוהית האולטימטיבית שלכם. כעת, בואו ונראה במה אשמה, בושה וחרטה נבדלות זו מזו.

כשאתם מרגישים אשמה, אתם אומרים, למעשה, "אני מעבר לגאולה. מגיע לי להישמד". כיוון שאתם חלק בלתי נפרד מן הבריאה, מהיקום, מאלוהים, אתם פוגעים כך בעצמכם, כפי שאתם פוגעים כשאינכם מאמינים בשפע, בטוב, בבטחה, בצדק, בעושר וביופי של החיים. לא משנה עד כמה אתם מגלים שחלק מכם הוא שלילי, הרסני, שפל, מלא טינה ואיבה, לא ישר ומניפולטיבי, זהו רק חלק אחד, רק היבט זמני שהעצמי האמיתי הביא לידי ביטוי גשמי כדי שתוכלו להכיר בו ולשנותו. לעולם אל תחשבו שזה כל מי שאתם. עליכם להיזהר מעיוות מסוכן זה.

יש מתאם ישיר בין אשמה הורסת-עצמי זו לבין חוסר האמון שלכם בחיים. חיוני שתתמודדו עם עיוות כפול זה ותתקנו אותו. בסוג זה של אשמה, אתם מנתקים את עצמכם באופן בלתי נמנע מן השפיעה האלוהית של עצמכם. כך אתם מרגישים שעליכם לעבור מייד לקיצוניות הנגדית של טיוח הכישלונות והפגמים הממשיים שלכם, אותם תחומים שעליכם לפגוש ביושר ובהוגנות. ההגנה מפני החסרונות שלכם נמצאת תמיד במתאם עם אשמה מחריבת-עצמי. והאשמה מחריבת-העצמי נמצאת תמיד במתאם עם הכחשה של הטבע האמיתי של יקום כל-נותן, כל-אוהב, כל-מגשים, הזמין לכל הישיוות הנבראות. היזהרו מאשמה זו, ידידי, כיוון שהיא אינה מובילה לטיהור-עצמי. היא איננה עמדה מציאותית או קונסטרוקטיבית.

וכעת, מה בנוגע לבושה? בושה היא הרגש שעוסק בהבל ובמראית עין. ייתכן שאתם מתביישים לחשוף משהו בפני אחרים בגלל שאתם רוצים להעמיד פנים שהנכם שונים ממה שאתם. דימוי-האגו האידיאלי משתלט על מה שאמיתי. באופן זה, אתם מאבדים מגע עם האוצר של העצמי האמיתי שלכם. כך שיש הבדל בין אשמה ובושה. אשמה מתייחסת לעצמי הפנימי שלכם; היא מחריבה אתכם ואתם מגזימים אותה, משחקים משחק עם עצמכם. בושה מתייחסת לדימוי שלכם, להעמדת הפנים שלכם כלפי העולם שבחוץ.

לחרטה אמיתית אין כל קשר עם אשמה או בושה. היא פשוט מכירה בחסרונות שלכם, במגבלות, בפגמים, באי-הטוהר ובשליליות. היא מודה בכך שישנם חלקים שבהם אתם מפרים את החוק הרוחני וכך מפרים את השלמות העמוקה ביותר שלכם. להצטער, להודות באמת, לפיה היבטים לא טהורים אלו הם בזבוז מיותר של אנרגיה וגורמים לפגיעה באחרים ובעצמכם, לרצות בכנות להשתנות באמצעות עימות עצמי, זהו דבר שונה לגמרי מאשמה או מבושה שמחריבות את העצמי. חרטה מאפשרת לומר, "כן, זו אמת, קיימים בי חוסר יושר כזה או אחר, קטנוניות, גאווה מזויפת, שנאה, טינה או כל דבר אחר, אך זה לא כל מי שאני. עצם העובדה שאני יכול/ה להכיר בכך, להצטער על כך ולרצות לשנות זאת, מחברת אותי לעצמי האלוהי שלי שיתגבר בסופו של דבר על כל תכונה שלילית שאני מתחרט/ת עליה". ה"אני" שלא מחבב ושרוצה לשנות היבטים הרסניים, לא אמיתיים וסוטים נותר בעיקרו ללא פגע, גם בעודו מבחין בכך שמשוהו אינו כשורה. על כן, הבחינו בין אשמה, בושה וחרטה, וראו שאשמה היא במידה רבה חלק מהעדר אמונה ב"כל מה שקיים" ("All That Is").

ידידי היקרים והאהובים, יש עוזרים רוחניים רבים סביבכם וסביב כל מי שצועד בנתיב כזה של התפתחות עצמית. חלק מכם עשויים להטיל ספק במציאות של קיום רוחני מעבר לגוף, אך בין אם יש לכם ספקות כאלו ובין אם לאו, זוהי עובדה. יש עולם שלם שהוא בלתי מוחשי עבורכם אך שהנו מוחשי מאד במציאות. למעשה, הוא הרבה יותר מוחשי מהעולם שאותו אתם מכירים כאמיתי. העולם שאותו אתם מכירים כאמיתי הנו השתקפות, דימוי מראה, השלכה חיצונית שלתוכה העצמי האמיתי שלכם נזרק על מנת למלא משימה. העניקו את המתנה החופשית של אהבה אמיתית באמצעות מתן אפשרות לאחרים להיות מי שהנם, גם אם משמעות הדבר הפסד זמני. שחררו מתוך אמון ואמונה שהחיים רוצים להמסיר עליכם את מתנותיהם. ככל שתבססו עמדה של אמת בתוכם, כך תכירו ביופי הפנימי, בעולם המציאות הפנימי שלעולם לא יוכל להתכלות.

ככל שתתמידו בנתיב האמיתי שלכם, צמיחתכם תהפוך למוחשית יותר ויותר. היא תתקדם ביופי הולך וגדל, ככל שתמשלו בקשיים. תפתרו את בעיותיכם בדרכים הולכות ומעמיקות, ותחוו שמחה וביטחון, שלווה והנאה עמוקים ומתמשכים יותר, שיהיו מאופיינים פחות בהתכווצות מפוחדת. תהיו מסוגלים יותר להגיע להגשמה, בגלל ההשקעה הכנה שלכם בעימות עצמי אמיתי. ברכות אלוהיות נשלחות אליכם. היו בשלום.

